

Jak współcześnie rozumieć rozwój zrównoważony? – XXIII Konferencja Naukowa z cyklu „Filozofia Zrównoważonego Rozwoju”

Sprawozdanie

Z biegiem czasu, sięgająca w swoich korzeniach końca lat 60. XX w., koncepcja rozwoju zrównoważonego nie traci na aktualności jako paradygmat rozwoju tak globalnego, jak i lokalnego. Zyskuje natomiast nowe, praktyczne ujęcia (i implementacje) jak choćby Cele Zrównoważonego Rozwoju (*Sustainable Development Goals*) ogłoszone przez ONZ w 2015 r. z perspektywą ich osiągnięcia w 2030 r. oraz zapowiedzi wdrażania zielonego ładu w Unii Europejskiej (*The European Green Deal*), mające doprowadzić w perspektywie 2050 r. do neutralności klimatycznej Europy jako kontynentu.

Dlatego dyskusja nad barierami i możliwościami wdrożenia rozwoju zrównoważonego jest wciąż aktualna, a jednym z jej naukowych przejawów była zorganizowana po raz 23. Konferencja naukowa nt. „Filozofii Zrównoważonego Rozwoju”.

Konferencja odbyła się 21 listopada 2019 r. tradycyjnie już w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (pomysłodawcą i organizatorem pierwszych edycji konferencji był śp. ks. prof. Józef Dołęga, a współpracownicy i uczniowie z Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej, kontynuując rozpoczęte przez Niego dzieło). W czasie konferencji odbyła się sesja planarna, 3 sesje równoległe oraz sesja podsumowująca obrady. Sesja plenarna, prowadzona przez ks. prof. Zbigniewa Łepko oraz ks. prof. Ryszarda Sadowskiego stanowiła w założeniu wprowadzenie do dalszych, szczegółowych dyskusji. W sesji planarnej głos zabrali:

- prof. Krystyna Najder-Stefaniak, *Rozwój zrównoważony jako paradygmat pedagogiki czasu przemian*;
- prof. Waldemar Jędral, *Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego jako warunku zrównoważonego rozwoju Polski*;
- prof. Helena Ciążela, *Jeśli nie rozwój trwały i zrównoważony, to co? Etyczna perspektywa rozwoju cywilizacji współczesnej*;
- prof. Lech Zacher, *Między teorią a wyzwaniem rzeczywistości praktyki*.

Zarówno wystąpienia prelegentów jak i dyskusja, która nastąpiła po nich, z jednej strony wskazywały, że innej drogi niż rozwój zrównoważony dla ludzkości nie ma, jeśli nasza cywilizacja ma przetrwać, z drugiej zaś, zwracano uwagę na bariery w praktycznym wdrożeniu koncepcji zarówno do polityk sektorowych (np. energetycznej, edukacyjnej), jak i systemów etycznych czy kształtowania postaw ludzi.

Sesje równoległe, w których zaplanowano łącznie 16 wystąpień (dokładny program dostępny jest na stronie internetowej: https://wfch.uksw.edu.pl/sites/default/files/pliki_wfch/Program%20Konferencji.pdf) dotyczyły następujących zagadnień: perspektywy etycznej

i edukacyjnej rozwoju zrównoważonego; aspektów ekonomicznych oraz aspektów praktycznych (wdrożeńiowych) koncepcji.

Ponieważ konferencja, jak co roku, zgromadziła interdyscyplinarne grono uczestników, to dyskusje w obrębie każdej z sesji były zróżnicowane i można w nich wskazać ogólnie kilka trendów dotyczących:

- systemów wartości (zarówno indywidualnych, konsumenckich jak i organizacyjnych);
- implementacji rozwoju zrównoważonego do zapisów prawa (w tym respektowanie zasady odpowiedzialności);
- mechanizmów finansowych wspierających wdrażanie rozwoju zrównoważonego (w tym ekoinnowacji);
- ochrony różnorodności biologicznej i rozwoju społeczno-gospodarczego na obszarach cennych przyrodniczo;
- rozwoju gospodarczego w zgodzie z zasadami rozwoju zrównoważonego, w tym elementów *Green economy*;
- gospodarki wodno-ściekowej, jako elementu wdrażania strategii zasobooszczędnych;
- wdrożenia rozwoju zrównoważonego w ramach innych koncepcji, szczególnie związanych z rozwojem miast, takich jak e-mobilność czy smart city.

Dynamika prowadzonych dyskusji, ale i sygnały płynące z otoczenia tak bliższego, jak i dalszego, w tym założenia zielonego ładu, pozwalają wierzyć, że kolejna konferencja odbędzie się w 2020 r., bo tematyka ciągle jest aktualna i wymaga namysłu naukowców i praktyków rozwoju zrównoważonego, których zawsze konferencje na UKSW licznie gromadzą.

Paulina Legutko-Kobus